U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Z. Š.**, zast. JUDr. Květoslavem Baslem, advokátem, se sídlem Na Slovance 567, Nový Bor, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 2. 5. 2011, č. j. 63 Ad 1/2011 – 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 14. 1. 2011 napadl žalobce rozhodnutí žalované ze dne 28. 12. 2010, č. j. X, kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 29. 10. 2010, č. X. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že podle jejího posudku ze dne 22. 12. 2010 a posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v České Lípě ze dne 7. 10. 2010 nedošlo u žalobce ke změně invalidity, neboť je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Jelikož je změna invalidity nutnou podmínkou pro změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995, o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, nemohla žalovaná námitkám žalobce vyhovět a zvýšit stupeň invalidity.

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 2. 5. 2011, č. j. 63 Ad 1/2011 – 35, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud uvedl, že se Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ztotožnila se závěry posudkových lékařů a stanovila míru poklesu pracovní schopnosti o 45 % podle kapitoly V., položky 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., přičemž uvedený pokles navýšila o 10 %, na celkových 55 %. Poukázal na to, že zmíněný pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá invaliditě druhého stupně. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) prostřednictvím svého zástupce, jenž jej zastupoval na základě plné moci ze dne 27. 5. 2011, kasační stížnost z důvodu obsaženého v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V ní uvedl, že napadený rozsudek mu byl doručen dne 13. 5. 2011, a kasační stížnost tak podává v otevřené procesní lhůtě podle § 106 s. ř. s. Zdůraznil, že zdravotní postižení stěžovatele snad nejlépe dokumentuje pracovní rekomandace Okresní správy sociálního zabezpečení v České Lípě, podle níž je jeho pracovní zařazení do pracovního procesu prakticky nemožné. Navrhoval, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Dne 28. 6. 2011 Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci předložil spis zdejšímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti proti rozsudku ze dne 2. 5. 2011, č. j. 63 Ad 1/2011 – 35, s tím, že kasační stížnost nebyla podána včas.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci byl stěžovateli doručen dne 13. 5. 2011, jak vyplývá z doručenky založené v soudním spisu.

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že kasační stížnost proti rozhodnutí lze podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení, k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pátek dne 13. 5. 2011. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 14. 5. 2011 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 28. 5. 2011 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 28. 5. 2011 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však bylo zjištěno, že kasační stížnost byla podána k doručení

Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci na poště 47117 Skalice u České Lípy pod č. R 608767497CZ až dne 30. 5. 2011, tedy opožděně. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.)

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 2. 5. 2011, č. j. 63 Ad 1/2011 – 35, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu